

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Vojtecha Lefflera a JUDr. Jaroslava Krajča, v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Krajského súdu [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. [REDAKOVANÉ], advokátkou, Advokátska kancelária, [REDAKOVANÉ] konajúc o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho senátu z 18. marca 2005 a 11. mája 2005, sp. zn. 2 Ds 14/04, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2005 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach v znení neskorších predpisov odvolania ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach je minister spravodlivosti Slovenskej republiky povinný zaplatiť sudkyňi JUDr. [REDAKOVANÉ] náhradu trov odvolacieho konania 2.802,- Sk do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, a to na účet JUDr. [REDAKOVANÉ], vedený v [REDAKOVANÉ], č. ú.: [REDAKOVANÉ], VS: [REDAKOVANÉ]

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 4. júna 2004 návrh na začatie disciplinárneho konania voči JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Krajského súdu [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ] v [REDAKOVANÉ] pretože v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ] IČO: [REDAKOVANÉ], vedenej na Krajskom súde [REDAKOVANÉ] pod č. k. 9 K 15/03 vydala dňa 21. mája 2003 opatrenie č.k. 9 K 15/03-24, ktorým súd ustanovil do konkurzného konania za osobitného správcu konkurznej podstaty pre odbor správy speňažovanie majetku úpadcu JUDr. [REDAKOVANÉ], advokáta so sídlom [REDAKOVANÉ], pričom osobitný správca konkurznej podstaty bol súdom ustanovený do konkurzného konania v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave z 11. októbra 2001 a teda sudkyňa zavinenie porušila a nesplnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti.

Závažnosť konania sudkyne zhl'adal predovšetkým v miere jej zavinenia, ako aj v spôsobe jej konania, nakoľko z jej postupu je zrejmé, že osobitného správcu konkurznej podstaty si sudkyňa vybrala sama a ustanovila ho do konkurzného konania netransparentne. Z uvedených dôvodov vyvodil, že konaním sudkyne boli naplnené pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 10. 2003 (ďalej len zákon). Preto navrhol, aby disciplinárny súd vydal rozhodnutie, ktorým uzná JUDr. [REDAKOVANÉ] sudkyňu Krajského súdu [REDAKOVANÉ] vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 10. 2003 a uloží jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) citovaného zákona a to preloženie na súd nižšieho stupňa.

Sudkyňa vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania poukázala na to, že svojím konaním nenaplnila znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona a nekonala v rozpore s ustanovením § 116 ods. 1, ods. 2 zákona. Toto tvrdenie odôvodnila tým, že konala podľa ustanovení § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého správca konkurznej podstaty sa zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie, pričom výnimočne môže ustanoviť za správcu aj osobu, do zoznamu správcov nezapísanú, ak spĺňa podmienky pre zapísanie do tohto zoznamu a ak to vyžaduje rozsah správy, môže súd podľa ustanovení § 9 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Z citácie ustanovenia § 11 ods. 3 vyhlášky č. 389/2001 Z. z. v spojení s § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. ďalej vyvodila, že toto ustanovenie umožňuje výber osobitného správcu s prihliadnutím na jeho odbornosť. Ďalej poukázala na to, že v dôsledku absencie jednotnej metodiky aplikácie ustanovení § 11 ods. 1 až 4 vyhlášky č. 493/1991 Zb. a absencie metodického predpisu predpokladaného ustanovením § 71 písm. c) zákona č. 328/1991 Zb., sudcovia zjednocovali aplikačnú prax, ktorej výsledkom bol postup, ktorý zvolila aj v prípade, ktorý sa jej kladie za vinu v návrhu na disciplinárne previnenie. Sudkyňa navyše poukázala aj na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky na základe poslaneckého návrhu posudzuje ústavnosť ustanovení § 11 ods. 1, ods. 2, ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorých porušenie sa jej kladie za vinu. Na základe uvedeného žiadala, aby disciplinárny súd návrh zamietol.

Vo veci konal Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny senát, ktorý rozhodnutím z 18. marca 2005, sp. zn. 2 Ds 14/04, JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňu Krajského súdu v Bratislave oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 31. 10. 2003, ktorého sa mala dopustiť tým, že v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] IČO: [REDAKOVANÉ], vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 9 K 15/03 vydala dňa 21. 5. 2003 opatrenie č.k. 9 K 15/03-24 ktorým súd ustanovil do konkurzného konania za osobitného správcu konkurznej podstaty pre odbor správy speňažovanie majetku úpadcu JUDr. [REDAKOVANÉ], advokáta so sídlom [REDAKOVANÉ], pričom osobitný správca konkurznej podstaty bol súdom ustanovený do konkurzného konania v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave z 11. 10. 2001, čím mala zavinené porušiť a nesplniť povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním mala vzbudiť

oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, a to z dôvodu, že skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani previnením.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny senát následne rozhodnutím z 11. mája 2005, sp. zn. 2 Ds 14/04, priznal disciplinárne stíhanej sudkyňi podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, právo na náhradu trov konania v sume 8.022,- Sk.

Z dôvodu, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 4. marca 2002 pod sp. zn. PL. ÚS 7/02 odmietol návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu podaný podľa § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch s použitím § 224 ods. 5 Tr. por. v disciplinárnej veci proti sudcovi Okresného súdu v Žiline JUDr. J. R., vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1 Dso 1/2001, ako podaný zjavne neoprávnenou osobou, keď vyslovil záver, že disciplinárny súd nie je všeobecným súdom, keďže vykonáva len disciplinárnu právomoc a ako taký nie je preto oprávnený v zmysle čl. 130 ods. 1 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podať návrh na začatie konania pred ústavným súdom, keďže takýto procesný úkon mu neumožňuje § 125 Zákona o sudcoch, disciplinárny súd prvého stupňa dospel k záveru, že je oprávnený vyjadriť sa k otázke súladnosti niektorých ustanovení vykonávacej právnej normy, ktorej porušenie sa disciplinárne stíhanej sudkyňi kladie za vinu.

So zreteľom na to, že sudkyňi sa kladie za vinu porušenie vykonávacieho predpisu, disciplinárny súd poukázal na ustanovenie § 71 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV), podľa ktorého Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vydá všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom ustanoví

- a) výšku preddavku na úhradu odmeny predbežného správcu;
- b) výšku preddavku na trovy konania;
- c) podrobnosti o zoznamoch správcov, predbežných správcov, osobitných správcov, vyrovnacích správcov, zástupcov správcu a o ich odmene v konkurznom a vyrovnacom konaní;
- d) pravidlá poskytovania odmeny opatrovníka;
- e) rokovací poriadok pre konkurzné a vyrovnacie konanie.

S poukazom na uvedené a gramatický, logický, teologický a systematický výklad uvedených ustanovení a s prihliadnutím na zásadu ústavnej konformity dospel k záveru, že vyhláška ministerstva spravodlivosti č. 493/1991 Zb. je vo viacerých ustanoveniach § 11 v rozpore so ZKV, ktorý jednoznačne vymedzuje rozhodovaciu právomoc zákonného sudcu v otázke výberu správcu konkurznej podstaty a osobitného správcu zo zoznamu správcov, a neexistujú zákonné podmienky na obmedzenie nezávislosti sudcu v prípade rozhodovania podľa zákona. Dospel totiž k záveru, že výber osoby konkurzného správcu sa uskutočňuje rozhodnutím súdu, a to ustanovením za správcu (§ 167 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 66e ZKV). Kto zo sudcov príslušného súdu vydá rozhodnutie o ustanovení konkurzného správcu stanovuje rozvrh práce toho – ktorého súdu. Zo zmocňovacieho ustanovenia pritom nevyplýva zmocnenie zákona na vydanie vykonávacieho predpisu, ktoré by umožňovalo vykonávacím predpisom upraviť aj samotný spôsob výberu správcov, predbežných správcov a osobitných správcov.

V danej veci mal preto prvostupňový disciplinárny senát za nesporné, že konanie vo veci, ktoré je kladené sudkyňi za vinu, vedené na Krajskom súde v Bratislave podľa rozvrhu práce bolo zverené disciplinárne stíhanej sudkyňi, ktorá v súlade s ustanovením § 8 ods. 1 ZKV vydala rozhodnutie, ktorým ustanovila konkrétnu osobu riadne zapísanú do zoznamu

správcoi konkurznej podstaty, do funkcie osobitného správcu. Dôvodil, že vydanie takéhoto rozhodnutia (ktoré nepochybne je rozhodovacou činnosťou sudkyne) o ustanovení do funkcie osobitného správcu preto nemôže, samo osebe, byť porušením ustanovení, ktorých naplnenia sa navrhovateľ dovoľával.

Z odôvodnenia rozhodnutia disciplinárneho súdu vyplýva záver, že zo zmocňovacieho ustanovenia ZKV nevyplýva zmocnenie zákona na vydanie vykonávacieho predpisu, ktoré by umožňovalo vykonávacím predpisom upraviť aj samotný spôsob výberu správcoi, predbežných správcoi a osobitných správcoi. Napokon disciplinárny súd prvého stupňa dospel k záveru, že ak vykonávací predpis v ustanovení § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. upravil spôsob výberu osobitných správcoi, v tejto časti je právna úprava vydaná jednoznačne nad rámec zmocnenia, a preto ako taká nemohla zaväzovať sudkyňu bez toho, aby ona sama takýmto postupom porušila svoje základné povinnosti sudcu a porušila pri tom zákon. Z toho dôvodu jej nerešpektovanie nemôže v žiadnom prípade zakladať disciplinárne previnenie sudkyne. Navyiac prvostupňový disciplinárny súd poukázal na čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý je garantom nezávislosti rozhodovania sudcoi nakoľko podľa uvedených ustanovení sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5 a zákonom.

Na základe uvedeného disciplinárny súd uzavrel, že navrhovateľovi sa nepodarilo v disciplinárnom konaní preukázať naplnenie pojmových znakov závažného disciplinárneho previnenia sudkyne podľa ustanovenia § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31. 10. 2003, ani jej disciplinárneho previnenia. Preto navrhovateľom označený skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením, a preto sudkyňu JUDr. [REDAKOVANÉ] spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa ustanovenia § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil. Následne disciplinárny súd uznesením z 11. 5. 2005 sp. zn. 2 Ds 14/04 zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania v sume 8.022,- Sk.

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu sp. zn. 2 Ds 14/04 zo dňa 18. marca 2005, ktorým disciplinárny súd podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich oslobodil sudkyňu Krajského súdu v Bratislave JUDr. [REDAKOVANÉ] spod návrhu pre závažne disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch v znení účinnom do 31. 10. 2003 z dôvodu, že skutok uvedený v návrhu nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením, podal odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Odvolanie odôvodnil tým, že konajúca sudkyňa v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ] IČO: [REDAKOVANÉ], vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9 K 15/03 vydala opatrenie č. k. 9 K 15/03-24, ktorým ustanovila do konkurzného konania za osobitného správcu konkurznej podstaty pre odbor správy speňažovanie majetku úpadcu JUDr. [REDAKOVANÉ] pričom osobitný správca konkurznej podstaty bol ňou ustanovený do konkurzného konania v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 ZKV a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2001. Z toho dôvodu, že konajúca sudkyňa zavinene porušila a nesplnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, čím naplnila

